

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2015. évi április hó 29. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2014. november 18. napján kelt 4.B.202/2013/74. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott a terhére megállapított bűncselekményt társtettesként követte el; a vádlott által megfizetendő bűnügyi költség összege 800.591 (nyolcszázezer-ötszázkilencvenegy) Ft, az állam terhén maradó bűnügyi költség 556.078 (ötszázötvenhatezer- hetvennyolc) Ft.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2014. november 18. napjától a mai napig 2015. április 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig felmerült 340.608 (háromszáznegyvenezer-hatszáznyolc) Ft bűnügyi költségből a vádlott 17.600 (tizenhétezer-hatszáz) Ft megfizetésére köteles; 323.008 (háromszázhuszonháromezer- nyolc) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék a 2014. november 18. napján kihirdetett **4.B.202/2013/74. számú ítéletében vádlott** bűnösségét megállapította kábítószer kereskedelem büntetében a (2012. évi C. tv.) Btk.176.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés szerint. Ezért 5 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és Magyarország területéről 6 évi időtartamra történő kiutasításra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a büntetés 2/3 részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, kiadásáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ügyész a vádlott terhére súlyosításért; hosszabb tartamú fegyházbüntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A vádlott és védője felmentésért jelentett be jogorvoslatot.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.94/2013/9-I. számú átiratában** fenntartotta és kiegészítette az ügyészi fellebbezést, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte.

Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást és megalapozott tényállást állapított meg. Megindokolta, hogy a vádlott bűnösséget tagadó, ám a cselekvősege tényeit elismerő védekezését miért nem fogadta el, azt összevetette az egyéb személyi és okirati bizonyítékokkal.

Az ügyész a tényállást pontosítani indítványozta akként, hogy a 2. oldal nyolcadik bekezdéséből mellőzni szükséges a Fővárosi Főügyészség vádiratára történő hivatkozást. Kifejtette, hogy a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, azonban a jogi minősítés nem törvényes. **Vádlott** az indiai kender növényeket valóban termesztette, de az irányadó tényállás szerint azok virágzatát nem szüretelte le, és arra sincsen adat, hogy azt bármely módon a fogalomba juttatta volna. Cselekménye ekként befejezett termesztésként minősíthető.

Az időbeli hatály tekintetében **vádlottra** nézve az elkövetéskor hatályban volt Btk. rendelkezéseit látta kedvezőbbnek, mivel magatartása akkor 5-10 évig, a jelen Btk. szerint viszont 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. A büntetéskiszabási körülmények kiegészítését indítványozta azzal, hogy a termesztett növények száma a jelentős mennyiség alsó határának 10-szeresét is meghaladta. Mellőzendő ugyanakkor az a megállapítás, miszerint a vádlott csak végrehajtó szerepet töltött be. A súlyosító körülmények nagyobb számára és nyomatékára, valamint a cselekmény társadalomra veszélyességére tekintettel magasabb tartamú fegyházbüntetés kiszabását tartotta szükségesnek.

Összefoglalva indítványozta, hogy a táblabíróság **vádlott** cselekményét az 1978. évi IV. törvény 282.§ (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő és büntetendő, termesztéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének minősítse és vele szemben kiszabott büntetéseket súlyosítsa, egyéb vonatkozásban az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Vádlott az átiratra tett **észrevételében** hangsúlyozta, hogy a kábítószer termesztésében nem vett részt, erre semmilyen bizonyíték nem is áll rendelkezésre. Nem volt szüksége magyar nyelvtudásra és szakképzettségre a biztonsági őri tevékenységhez, mivel hazájában katonaviselt volt. Ő úgy tudta, hogy a raktárban ruházati termékeket tárolnak, mint ahogyan a magyar tanúk is ekként voltak tájékoztatva a számára ismeretlen bérlők által. Rajta kívül más vietnámi származású személyek is ki-be járkáltak az épületben, az ablakokat pedig csak az ő elutazását követően fóliázhatták be. Álláspontja szerint neki osztották a valódi elkövetők a bűnbak szerepét. Kifejtette, hogy büntetlen előéletű, amikor érezte, hogy valami probléma lehet, azonnal távozni akart, de útlevelét elvették, pénzt nem kapott a munkájáért, ezért kiszolgáltatott helyzetben volt. A BV. intézetben dolgozik, magatartása kifogástalan. Kisfia született 2012. november 1. napján, aki édesanyjával együtt Berlinben él, német állampolgár. Szabadulását követően hozzájuk szeretne költözni, ezért kéri a kiutasítás alóli mentesítést, amennyiben ez akadályozná a családjá egyesítését.

A másodfokú bíróság a nyilvános ülésén **fellebbezési tárgyalás** tartását rendelte el arra figyelemmel, hogy a **vádlottal** együtt elkövetett bűncselekmény miatt **1. vietnámi állampolgár** és **2. vietnámi állampolgár** ellen kábítószerrel visszaélés büntette miatt folytatott eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2013. december 5. napján kelt 5.B.1069/2011/496. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 10.Bf.195/2014/70. számú ítélete

folytán 2014. november 28. napján jogerőre emelkedett, és ezt a másodfokú bíróság ismertette.

A bizonyítási eljárás lefolytatása után a Fellebbviteli **Főügyészség képviselője perbeszédében** az átiratban foglaltakat változatlan formában terjesztette elő. Az elsőfokú bíróság álláspontja, miszerint nem a saját fogyasztás céljából történő termesztés valósult meg, nem helytálló, mivel a hatályos Btk. szakasza nem ír le külön fogyasztói és kereskedői típusú termesztést. Egyetértett azzal, hogy a vádlott cselekvősége beleillik a beszerzés és az értékesítés közé, de ez nem jelenti azt, hogy kábítószer kereskedelemért kellene őt felelősségre vonni, ugyanis a vádlott valóban csak és kizárólag termesztéssel foglalkozott. Nem merült fel olyan adat, hogy ő beszerezte, megvásárolta volna a magokat, a termesztéshez szükséges berendezést, a leszüretelt ágvégződéseket eladta volna, értékesítésben bármely módon segédkezett volna. Hivatkozott a Kúria Bfv.I.605/2013/7. számú végzésére, amiben hasonló tényállás alapján forgalomba hozatal kísérlete helyett termesztést állapított meg a bíróság. A minősítés megváltoztatása esetén továbbra is az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazását tartotta kedvezőbbnek, mivel a hatályos Btk.178.§ (1) és (2) bekezdés c/ pontja alapján a cselekmény különösen jelentős mennyiségre elkövetettnek minősülne, mely magasabb büntetési tétellel jár. A büntetéskiszabási körülmények korrekciójára vonatkozó indítványát azzal a kiegészítéssel ismételte meg, hogy enyhítő körülményként értékelendő, hogy a vádlott egy kiskorú gyermekről köteles gondoskodni.

Összefoglalva indítványozta, hogy az ítélet tábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét változtassa meg, a vádlott terhére rótt bűncselekményt az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősítse. A kiszabott büntetéseket súlyosítsa, viszont mellőzze a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítását.

Vádlott védője perbeszédében felmentésre irányuló fellebbezést fenntartotta, másodsorban az elsőfokú bíróság által kiszabott joghátrány enyhítését kérte.

Védence vallomását kérte elfogadni a tényállás alapjául, miszerint biztonsági őrként akart dolgozni, és nem tudta, hogy kábítószer termesztés történik az egyik lezárt helységben. Több ázsiai ember is bejárt az épületbe, akiknek a tevékenységét, munkavégzését nem kísérte figyelemmel. **Vádlott** feladata annyi volt, hogy őrizze az épületet, és ha gyanús dolgot tapasztal, akkor telefonálnia kellett volna.

A botanikus szakértő véleményét a védő nem vitatta, hogy a kender növények fokozott öntözést igényelnek, de egyrészt ezt a rendszeresen felbukkanó ázsiaiak is megtehették, másrészt a vegetációs időszakban túlöntözéssel is megoldható a növény vízellátása pár napig. Az ügyben látókörbe került más személyeknek nem állt érdekében feltárni, hogy valójában ki telepítette, gondozta az ültetvényt, illetve hasznosította a termést. Mérlegeléssel dönthető el, hogy a vádlott elkövetett-e bármilyen bűncselekményt vagy sem. Ha az ítélet tábla úgy látná, hogy tevékeny részese volt a vád tárgyát képező bűncselekménynek, akkor is ő a „kishal”, aki még fizetséget sem kapott, csak a balhét kell elvinnie. Szerepéhez mérten igen súlyos jogkövetkezményt kell elviselnie, melynek további súlyosítása semmiképpen nem méltányos.

Amennyiben a bűnösséget a táblabíróság megalapozottnak tekinti, úgy a védő kérte a büntetés akként való enyhítését, hogy azt az előzetes letartóztatásban töltött idővel kitöltve szabaduljon a vádlott és a családjához visszamehessen; találkozhasson a kisgyermekével.

A vádlott **az utolsó szó jogán** csatlakozott a védő által előadottakhoz és megismételte a beadványában írtakat. Védekezését azzal egészítette ki, hogy a lefoglalt mobiltelefonban talált, 1. vietnámi állampolgárnak SMS üzeneteket tévesen tulajdonították neki, mivel 2. vietnámi állampolgár társával a készüléket közösen használták. Hivatkozott a **T.** házaspár vallomására, akik szerint nemcsak néhány percet, hanem fél-egy órát töltöttek az épületben azok az ázsiaiak, akik időnként a késő esti órákban megjelentek. Ebből azt a következtetést is le lehet vonni, hogy volt idejük az ültetvény gondozására.

A vádlott elmondta, hogy nem akart semmilyen jogsértést elkövetni, abban a reményben jött Magyarországra, hogy legális, jól jövedelmező munkát kap.

Az ítéletábra a Tatabányai Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a Be.348.§ (1) bekezdés értelmében, és sem az ügyészi, sem a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendtartási szabályoknak megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát nem vétett. Figyelemmel volt a Be.554/A-M.§-okban írott - a kiemelt jelentőségű ügyek eljárására vonatkozó - szabályaira. A tárgyalási időköz maximális határidejének túllépésekor a tárgyalás folytonosságának biztosítása érdekében újra kezdte a bizonyítási eljárást; a Be.287.§ (3) bekezdés és 554/L.§ (2) bekezdés szerint perrendszerűen megismételte a tárgyalás anyagának, illetve a jegyzőkönyvek ismertetésével (74. számú jkv.)

Eljárási kérdésként merült fel a védelem részéről, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmény miatt került-e sor **vádlott** kiadatására Lengyelországból. A Varsó Kerületi Bíróság által a vádlott részére 2012. április 13. napján kézbesített, az átadás elrendeléséről szóló VIII Kop 86/12. számú végzésében ugyanis az szerepel, hogy a magyar bíróság a vadkender Budapesten való termesztésével elkövetett kábítószerrel visszaélés miatt bocsátott ki ellene elfogató parancsot (4.B.202/2013/35. számú utóirat). A törvényszék megkereste a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumot a lengyel bírósági végzés beszerzése érdekében, melynek kijavító határozata alapján egyértelműen megállapítást nyert, hogy az elkövetéskor hatályos magyar Btk.282/A.§ (1) és (3) bekezdésében meghatározott, ...ben elkövetett bűncselekmény miatt adták ki a vádlottat. A vádiratban rögzített tényállás, és minősítés - kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme - szerepel a Fővárosi Bíróság 2.Bk.950/2009/5. számú nemzetközi-, és európai elfogatóparancsában is (4.B.202/2013/45. számú utóirat és a nyomozati irat 654-657. oldal).

A törvényszék a bizonyítási eljárás keretében tolmács közreműködésével, szabályosan hallgatta ki a vietnámi állampolgárságú vádlottat, a nyomozás során felkutatott tanúkat, köztük a két - ugyancsak vietnámi - társat, akik részt vettek a ...-i ültetvény fenntartásában és gondozásában. Új vegyész-szakértői vizsgálatot végeztetett el az időközben beállt jogszabályi változásra tekintettel a lefoglalt marihuána - nyomozás során megadott tiszta

hatóanyagtartalma helyett - totál-THC tartalmának megállapítása végett, melynek adatai szerint a helyszínen lefoglalt 229,2824 kilogramm növényi anyag a mérés időpontjában 565 gramm totál-THC-t tartalmazott, mely meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak mintegy 4,7-szerese (65-ös utóirat).

A törvényszék a terhelti vallomást vetette össze a szemle és lefoglalás ismertetett adataival, a telefonos híváslisták, informatikai tartalmak anyagával, a toxikológiai, ujjnyom-szakértői, botanikai és építész-szakvéleményekkel, egyéb okirati bizonyítékokkal és nem utolsósorban a tanúvallomásokkal. Ismertette a **1. vietnámi állampolgár** és **2. vietnámi állampolgár** ellen folyamatban volt ügyben hozott nem jogerős elsőfokú ítéletnek a ..-i ültetvény létesítésére és fenntartására vonatkozó tényállását (58-as utóirat - Fővárosi Törvényszék 2013. december 5. napján kelt 5.B.1069/2011/496. számú ítélete, 71. oldal, 1.11 tényállási pont).

A törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett, amikor magyarázatát adta, hogy miért vetette el **vádlott** védekezését, miszerint nem kábítószer ültetvényről, hanem ruházati termékek raktározásáról tudott, amikor **1. vietnámi állampolgár** ...-be hozta és „biztonsági őrként” megbízta.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság **2. vietnámi állampolgár** tanúvallomásának figyelembe vételével, hogy a két személy nem beszélte meg egymással az épület folyamatos őrzésének rendjét, a kettejük közötti feladat- és időbeosztást, ahogyan a biztonsági őröktől ez egyébként elvárható lenne. A vádlott és társa azt se tudták elmondani, hogy miként ellenőrizték volna a területet, ha nem mehettek ki az épületből és a befóliázott ablakokon azt sem láthatták, hogy hátulról ki jön be, mi történt volna riasztás esetén azon kívül, hogy telefonon felhívják a 1. vietnámi állampolgár társukat.

A szemle adatai szerint a **vádlott** és társa által használt lakrészbe a kendernövényekkel beültetett csarnok előterén keresztül lehetett eljutni, ahol számos műanyagcserep, a tápkockákat tartalmazó fekete műanyagzsák, az öntözéshez használt és tápoldatos edény, vízcső volt elhelyezve, továbbá jellegzetes növényi illat, párás levegő volt érzékelhető, mely nyilván nem jellemző egy ruházati raktárra. Itt voltak felszerelve a kapcsolótáblák a kézzel rajzolt útmutatókkal, amiket a villanyvilágítás és fűtés szabályozásához kellett használni. A folyosón szintén vízcsövek és ventilátorok voltak a locsoláshoz és szellőztetéshez szolgáltak, a slag pedig a vádlott lakrészéhez vezető mosdóban volt csatlakoztatva a vízvezetékhez (nyomozati irat 91-102. és 133-152., 227-243. oldal).

Az ujjnyom-szakértői vélemény (nyomozati irat 611. oldal) alapján **vádlott** ujjlenyomatai a lakrészben fellelhetők voltak, ahol a vádlott saját vallomása szerint is tartózkodott. A csarnok előterében lévő kapcsolótáblákon, továbbá a hőközpontban talált ujjlenyomatok nem voltak az övével azonosíthatóak, de ez önmagában nem jelenti, hogy a terhelt azokat nem kezelte. Ugyanitt, az emeletre vezető lépcső aljánál felbontatlan csomagolásban gumikesztyűket talált a szemlebizottság, melyből következik, hogy a műszaki berendezések kezelését, és az ültetvény gondozást lehetett nyom hátrahagyása nélkül végezni (nyomozati irat 91-92. oldal).

A mezőgazdasági szakértő nem az általános növényápolásról, hanem egyértelműen az indiai kendernövény neveléséről, szükségleteiről és tulajdonságairól tett megállapításokat, melyek szerint folyamatos párásítást, locsolást igényelt. Az ültetvény nagysága folytán ez a munka napi 10-12 óra elfoglaltságot jelentett, mely két ember számára is elég feladatot adott (nyomozati irat 698. oldal). Az építész-szakértő megállapította, hogy a műszaki berendezések nem automatikusan működtek, hanem emberi vezérléssel; a növények

igényeinek megfelelően kellett a világítást, szellőztetést, locsolást működtetni (nyomozati irat 690. oldal). A küzdőtérre, ahol az ültetvény telepítették, csak a vádlott lakrésze mellett lehetett bejutni, így **vádlottnak** látnia kellett, hogy az ázsiai személyek szüretelnek, majd onnan kihordják fekete fóliazsákban a megszáritott növényvégződéseket.

Ilyen szállításra alkalmasan összekészített zsákok tartalmazták a lefoglalt marihuánát, továbbá a már lekopasztott növényi szárazakat (nyomozati irat 275. oldal).

A vádlottól lefoglalt mobiltelefonban az informatikai szakértő megtalálta a 2009. május 31. és június 1. napja között **1. vietnámi állampolgárnak** szóló SMS üzeneteket, aki végül elszállította **2. vietnámi állampolgárral** együtt ...-ből, miután a vádlott leadta az épület kulcsait T.-nének (nyomozati irat 547. és 580. oldal).

Az okirati bizonyítékként kezelt és a másodfokú bizonyítás keretében ismertetett jogerős ítélet alapján előbbi személyről megállapítható, hogy ő vitte a vádlottat és **2. vietnámi állampolgárt** a ...-i csarnokba dolgozni, több alkalommal ellenőrizte és egyik összekötő volt a Budapesten, **3. vietnámi állampolgár** vezetésével működő vietnami csoportnak, amely számos helyen bérelt ingatlanokat és telepített indiai kender ültetvényeket (Fővárosi Ítéltábla 10.Bf.195/2014/70. számú ítélete). Az ingatlanok bérbevétele álnéven, fiktív cégek adataival, ugyanolyan módon és feltételekkel történt, mint ahogyan ezt a ...-i csarnok birtokbavételéről **1. tanú** és felesége, továbbá **2. tanú** és felesége tanúvallomásaikban elmondták. Minden esetben azt a gyakorlatot folytatták, hogy rövid időközönként cserélték a gondozó személyzetet, egyik helyről a másikra szállítva őket. Ezek olyan vietnami emberek voltak, akiket Budapesten, vagy Csehországban szerveztek be. A vádlott és **2. vietnámi állampolgár** is Prágából érkeztek Magyarországra. A műszaki berendezések minden ingatlanban cseh gyártmányúak voltak, Csehországból származtak, ahol **1. vietnámi állampolgár** - Magyarországra jövetele előtt - részt vett 2008-ban, összesen 75 családi házban való marihuána termesztésben (nyomozati irat 546. oldal).

E bizonyítékok alapján **vádlott** minden kétséget kizáróan tudta, hogy milyen volumenű és célú marihuána termelés folyik a ...sportcsarnok épületében, illetve az volt a feladata, hogy az ültetvényt gondozza.

A fent írtakból kitűnik, hogy a védelmi fellebbezés érvelése elsősorban a bizonyítékok értékelését támadta. Az elsőfokú bíróság azonban logikus és teljes körű mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú döntésnek is alapjául szolgált. Azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható.

A megalapozott tényállás csupán kisebb helyesbítésre szorul az ügyészi átiratban indítványozottak, továbbá a terhelt utolsó szó jogán tett nyilatkozata és a felvett bizonyítás szerint, melyet a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a/ és b/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

Vádlott egy gyermek eltartására köteles, aki 2012. november 1. napján született.

Az ítélet 2. oldal hetedik bekezdéséből mellőzni kell a „Fővárosi Főügyészség NF.9808/2010/240-I. számú vádirata” megjelölést és helyette „a Fővárosi Törvényszék 2013. december 5. napján kelt és Fővárosi Ítéltábla 10.Bf.195/2014/70. számú ítélete folytán 2014. november 28. napján jogerőre emelkedett 5.B.1069/2011/496. számú ítélete” kitételt kell alkalmazni.

Az így **pontosított tényállás** minden tekintetben **megalapozott**, így az ítéltábla erre alapította a határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le a tényállásban ismertett cselekmény tekintetében **vádlott** bűnösségére, és helyes annak - az általa alkalmazott, elbíráláskor hatályos Btk. szerinti - különös részi minősítése is. Helyesen ismerte fel, hogy a vádlott esetében a kábítószer ültetvény „felügyeléséhez” képest többletmagatartás és tudattartalom állapítható meg.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott és társa az üzemi mennyiségben termesztett marihuána növények napi ápolását végezték, melyet ismeretlen ázsiai személyek rendszeresen szüreteltek, szárítottak, csomagoltak és elszállítottak. Egyúttal gondoskodtak a vádlott és társa élelmiszerrel, használati cikkekkel való ellátásáról, továbbá pénzt ígértek a munkájukért. Fizették az épület bérleti díját és a havi többszáz ezer forintba rúgó közüzemi számlákat. Ennek fedezete minden bizonnyal a kábítószer értékesítéséből származott, mely körülmény a vádlott számára is egyértelmű volt.

A kábítószer forgalomba hozatala a kábítószer átadásán túlmenő több résztevékenységből - jelen ügyben az épület bérlése, berendezése, az ültetvény telepítése, annak gondozását végző személyek beszerzése, az ültetvény gondozása, a termés leszüretelése, a kábítószer tárolása, csomagolása, elszállítása - tevődhet össze. Ezeket a feladatokat osztották meg egymás között a Fővárosi Törvényszék ítéletével marasztalt vádlottak, illetve terhelt, így mindegyikük ténylegesen tényállásszerű magatartást fejtett ki. A forgalomba hozattalal elkövetett kábítószerrel visszaélés valósul meg arra a kábítószerre is, amelyet az elkövető megtermelt, de a lefoglalás folytán értékesíteni nem tudott (BH2013.264 I-II. pont és EBD2012.B.19.). Nincsen tehát annak jelentősége, hogy terhelt cselekvősege csupán a termesztésben merült ki, mert a mennyiségből adódóan tudata átfogta, hogy nyilvánvalóan értékesítendő kábítószer termesztésében vesz részt, amely cselekménye következményeként jut majd el a kábítószer a fogyasztókhoz.

Tévedett azonban a törvényszék az elkövetői alakzat meghatározásában, amikor a vádlott cselekvőségét tettesi minőségben elkövettként értékelte.

Bármely résztevékenységben részvétel nem bűnsegédi, hanem tettesi (társtettesi) elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása. Ekként a vádlott a forgalmazói típusú magatartásnak 1. vietnámi állampolgár és **2. vietnámi állampolgár**, továbbá a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban volt ügyben, kábítószer kereskedelem büntettségért jogerősen elítélt terheltekkel együtt társtettese (1/2007. BJE III. pontja).

Az időbeli hatály vizsgálata körében a törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a 2012. évi C. tv. (új Btk.) jelent kedvezőbb elbírálási lehetőséget teremt annak ellenére, hogy a 2013. július 1. napjával hatályba lépett anyagi jogi kódex különös részi szabályai nem enyhébbek, mert a vádlott terhére rótt kábítószer kereskedelem büntetnének határozott tartamú büntetési

tétele 5-15 év helyett 5-20 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. A vagylagos, életfogytig tartó felső határ viszont nem változott. Az ún. „középmértékes szabály” az elkövetéskor még nem volt hatályban, de a középmértéktől eltérést az enyhítő körülmények indokolják. Tekintve, hogy a büntetés súlyosítására az alább kifejtendő bűnösségi tényezők alapján nem volt törvényes indok, a szabadságvesztésre ítélt vádlott tekintetében azért indokolt mégis az időközben hatályba lépett Btk. alkalmazása, mert a 2012. évi C. tv. 2.§ (1)-(2) bekezdése szerinti az elbírálás fogalmába tartozó feltételes szabadságra bocsátás szabályai sokkal kedvezőbbek; fegyház fokozatban a büntetés 4/5 részének kitöltése helyett, annak 2/3 része kitöltését követő napon nyílik meg ez a lehetőség (4/2013.számu BK vélemény).

Az ítélet tábla tehát megállapította, hogy **vádlott** a hatályos Btk.176.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés alapján minősülő és büntetendő, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer kereskedelem büntetettét valósította meg, - helyesen - mint a Btk.13.§ (3) bekezdésben írt társtettes. Az ítélet 14. oldalán a minősítés körében korrekcióra szorul a kábítószer minőségét és mennyiségét meghatározó jogszabályi felhívás. Ezt a definíciót már nem a hatályon kívül helyezett Btk., hanem az alkalmazott Btk.459.§ (1) bekezdés 18. pont a/ alpontja, és a 461.§ (1) bekezdés c/ pontja, illetve a (2) bekezdés és a (3) bekezdés a/ pontja tartalmazza.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a terhelt javára, illetőleg terhére az enyhítő és súlyosító körülményeket. Az időmúlás akkor is jelentős; 6 év, ha ebben szerepet játszott a vádlott külföldre távozása. Enyhítő körülmény az egy kiskorú gyermekről való gondoskodás, valamint a végrehajtó szerep helyett a rövid ideig tartó, kisebb jelentőségű részcelemekny megvalósítása, továbbá a kábítószer és a növényegyedek lefoglalása, mely így nem került forgalomba. Súlyosítóan hat, hogy a lefoglalt egyedek száma a jelentős mennyiség alsó határának majdnem 15-szöröse.

Az 5-20 évig terjedő büntetési tétellel vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett cselekmény esetében - figyelemmel a kiemelt tárgyi súlyra és társadalomra veszélyességre - nem kérdéses, hogy a Btk.79. §-ában megfogalmazott büntetési célok csak hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása mellett valósulhatnak meg.

A belső arányosság elvét szem előtt tartva azt kellett megállapítani, hogy a vádlott ismert társai közül - ugyanezen bűncselekmény miatt - jogerősen 7 év fegyházbüntetésre ítélt 1. vietnámi állampolgár cselekvősege volt a jelentősebb a feltételek biztosítása terén, mivel ő hozta **vádlottat** ...-be és látta el utasításokkal a sportcsarnokban folytatandó tevékenységhez fűződő feladatai tekintetében. **Vádlott** és a jogerősen 5 év 2 hónap fegyházbüntetésre ítélt **2. vietnámi állampolgár** a természet - az ültetvény gondozása - részcelemeknyét valósították meg rövid ideig. Így kettejük vonatkozásában a közel azonos büntetési mérték megállapítása indokolt.

Az elsőfokú bíróság messzemenően figyelembe vette az enyhítő körülményeket, amikor a törvényi minimumot alig meghaladó tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, továbbá annak tartamához igazodó hosszabb mértékű a Btk.59.§ (1) bekezdése és 60.§ (1)-(2) bekezdése szerinti kiutasítást meghatározta a vietnámi állampolgárságú vádlottal

szemben, akinek Magyarországra történő beutazása a bűncselekmény elkövetése folytán nem kívánatos.

A kifejtettek alapján az ítélet tábla sem a büntetés súlyosítására, sem annak enyhítésére nem látott törvényes okot.

A törvényszék számítási hiba folytán tévesen állapította meg a terhelt által viselendő, illetve az állam terhén maradó bűnügyi költséget, melyet az ítélet tábla helyesbített.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a Be.372.§ (1) bekezdés alapján Tatabányai Törvényszék 4.B.202/2013/74. számú ítéletét a rendelkező részben írt helyesbítésekkel a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta, végzésének rövid indokolása a Be.371.§ (4) bekezdésén alapul.

A Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése szerint az ítélet tábla beszámította a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a jogerős elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során a vádlott kirendelt védőjének díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselése a Be.381.§ (1) bekezdésén nyugszik. A tolmácsolással és fordítással felmerült költség a Be.339.§ (2) bekezdése szerint az államot terheli.

Győr, 2015. április 29. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.. Németh Balázs sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék:

A Győri Ítélet tábla ezen végzése és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 4.B.202/2013/74. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2015. április 29. napján

. Széplaki László sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
Kiadó: